

În prezent, Republica Cehă nu a indicat Comisiei că a adoptat actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolelor 8, 9, 13, 15-18 și articolului 20 alineatele (2)-(4) din Directiva 2003/41, astfel încât să își respecte obligațiile care îi revin în temeiul articolului 22 alineatul (1) din directiva menționată. Prin urmare, Comisia consideră că Republica Cehă nu a adoptat măsurile pe care le presupune executarea Hotărârii pronunțate în cauza C-343/08. În temeiul articolului 260 alineatul (2) TFUE, în cazul în care consideră că statul membru în cauză nu a luat măsurile pe care le impune executarea hotărârii Curții, Comisia poate sesiza Curtea și, în același timp, indică cuantumul sumei forfetare sau al penalității cu titlu cominatoriu pe care statul membru în cauză trebuie să le plătească și pe care îl consideră adecvat situației. Potrivit metodei stabilite în Comunicarea Comisiei din 13 decembrie 2005 privind punerea în aplicare a articolului 228 CE [SEC(2005) 1658], Comisia solicită Curții obligarea Republicii Cehe la plata cuantumulului datorat al penalității cu titlu cominatoriu și al sumei forfetare, astfel cum se arată în prezentele concluzii.

(¹) JO L 235, p. 10, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 219.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Administrativen Sad Sofia-grad (Bulgaria) la 19 mai 2011 — Hristo Byankov/Glaven Sekretar na Ministerstvo na vatreshnite raboti

(Cauza C-249/11)

(2011/C 232/28)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen Sad Sofia-grad

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Hristo Byankov

Pârât: Glaven Sekretar na Ministerstvo na vatreshnite raboti

Întrebările preliminare

1. Principiul cooperării loiale consacrat la articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană, coroborat cu articolele 20 și 21 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, impune aplicarea unei dispoziții naționale a unui stat membru, precum cea în litigiu în acțiunea principală, care permite anularea unui act administrativ rămas definitiv pentru a pune capăt încălcării unui drept fundamental constatate printr-o hotărâre a Curții Europene a Drepturilor Omului, atunci când acest drept este recunoscut și în dreptul Uniunii Europene, precum dreptul la liberă circulație al resortisanților statelor membre, și atunci când această constatare a încălcării rezultă dintr-o interpretare dată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene normelor de drept al

Uniunii referitoare la restricțiile privind exercitarea unui drept, în cazul în care anularea actului administrativ este necesară pentru a pune capăt încălcării respective?

2. Din articolul 31 alineatele (1) și (3) din Directiva 2004/38/CE (¹) rezultă că, în cazul în care un stat membru a prevăzut în dreptul său național o procedură de contestare a unui act administrativ care limitează dreptul prevăzut la articolul 4 alineatul (1) din directiva menționată, autoritatea administrativă competentă este obligată ca, la cererea destinatarului actului administrativ, să reexamineze actul și să aprecieze legalitatea acestuia, luând în considerare în acest sens și jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene cu privire la interpretarea dispozițiilor de drept al Uniunii ce reglementează condițiile și restricțiile în exercitarea dreptului menționat, astfel încât să se asigure că la data adoptării deciziei de reexaminare, restricția dreptului nu este disproporționată, dacă la acel moment actul administrativ privind aplicarea restricției a rămas deja definitiv?

3. Dispozițiile articolului 52 alineatul (1) a doua teză din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și cele ale articolului 27 alineatul (1) din Directiva 2004/38 a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 (²) și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE, se opun aplicării unei dispoziții naționale care impune o limitare a dreptului la liberă circulație în cadrul Uniunii Europene al unui resortisant al unui stat membru al Uniunii numai în considerarea existenței unei datorii care depășește un anumit quantum stabilit prin lege și care nu este însoțită de garanții față de o entitate privată, mai precis față de o societate comercială, în legătură cu o procedură de executare a creanței aflată în curs și fără a ține seama de posibilitatea prevăzută în dreptul Uniunii ca o autoritate a altui stat membru să procedeze la recuperarea creanței?

(¹) JO L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56

(²) JO L 257, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 11

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Republica Ungară) la 25 mai 2011 — Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége/Shomodi Oskar

(Cauza C-254/11)

(2011/C 232/29)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága